

PRESENTACIÓ

Ja fa més d'un any que el Centre d'Estudis promogué un debat entre les diverses forces polítiques, on participaren CiU, PSC, i PSUC, sobre l'Hospitalet i l'ordenació territorial (vegeu Butlletí n.º 2, gener de 1986). El tema va ser tractat novament en el Butlletí n.º 9 de gener de 1987. Ara, aprovades les lleis d'ordenació territorial pel Parlament de Catalunya, la redacció de *Quaderns d'Estudi* ha cregut oportú oferir més elements d'anàlisi ja que la definitiva situació de l'Hospitalet és encara per definir i s'evidencia una manca absoluta d'informació del conjunt de factors geogràfics, econòmics, històrics, sociològics i també electorals que intervenen en el debat.

L'Hospitalet és ciutat frontera entre Barcelona i la comarca del Baix Llobregat segons la divisió territorial de 1936. Es podria afirmar que si aleshores fou integrada al que s'anomenà Barcelonès fou perquè en aquell moment l'espai metropolità absorbia ja Badalona, Santa Coloma, Esplugues i l'Hospitalet. Els anys trenta, l'Hospitalet era un suburbi industrial i els debats es centraven en la possibilitat d'absorció pel municipi dirigit per Pi Sunyer. Era lògica doncs la incorporació al Barcelonès. Cinquanta anys més tard, amb el Pla Comarcal del 53 i la creació de la Corporació Metropolitana del 74, resultants de l'expansió creixent metropolitana, el debat es situa en la integració en el Baix Llobregat o la creació d'una ciutat-comarca emmarcada en funció dels serveis a Barcelona i/o altres municipis del Baix Llobregat.

El termini de 6 mesos, que segons la llei aprovada té l'Hospitalet per definir-se, pot provocar per manca de debat que l'Hospitalet s'incorpori de fet al Barcelonès.

Des de fora de la ciutat algunes veus s'han manifestat ja, i de manera contundent per la pura i simple annexió a Barcelona de totes les seves ciutats perifèriques, a l'estil del que Barcelona va fer el 1897 amb Gràcia, Sants, Sarrià, Sant Martí de Provençals, les Corts i Sant Andreu. Vegi's a Diari de Barcelona del 15 d'abril passat l'article d'Oriol Bohigas «Annexionem els Hospitalets».

Obviament que, des de l'Hospitalet, el Centre d'Estudis manté una postura totalment contrària a la tesi sostinguda per Oriol Bohigas.

És per tant d'absoluta urgència iniciar el debat i que hi participi tota la ciutat.

El present número pretén fer aquest servei donant elements tècnics que serveixin de base per a la discussió.

Els noms dels autors són prou coneguts i de reconeguda solvència professional. Tots tres, a més, han participat en tasques acadèmiques i de gestió. Miquel Roa, arquitecte i professor d'urbanisme a l'Escola d'Arquitectura, Carles Riba, enginyer, professor de l'Escola d'Enginyers, i Manuel Herce, enginyer urbanista.

L'article de Miquel Roa té com a objecte posicionar-se respecte a l'actual debat europeu sobre perifèries metropolitanes. Ofereix unes consideracions generals que són aplicables a les reflexions que cal fer des del Baix Llobregat dins de l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

Manuel Herce planteja la importància de les Olimpíades en la construcció de la xarxa bàsica. És evident que la xarxa viària té moltes implicacions en la configuració comarcal. Aquest fet ha estat particularment evident a l'Hospitalet per la proximitat a Barcelona: Renfe, Ferrocarrils Catalans i la Gran Via, en són mostres evidents. Com exemple d'aquests condicionaments cita el pas del segon cinturó pel barri de Santfeliu (vegeu també el Butlletí n.º 9).

Carles Riba, en el seu llarg estudi, situa les diferents fórmules de representació política en els Consells Comarcals a fi i efecte que aquests s'ajustin al màxim a les opcions reals de la població. El plantejament científic sobre la totalitat dels municipis de Catalunya té un indubtable valor d'anàlisi, a tenir en compte, sigui quin sigui el resultat del debat polític.